

Tekintsünk felfelé, vezessünk Menny felé!

A hála ünnepe

75 éves az Adventista Teológiai Főiskola

Kell, hogy legyen az emberek életében egy-egy olyan alaklom, amikor visszatérek egy hosszabb útra. Ilyenkor feledésbe merülnek a nehéz napok, marad a hála és a köszönet, amelynek szavai a 100. zsolttár alapján így hangzottak 2023. szeptember 2-án, délelőtt 10 órakor: „Vígán énekelj az Úrnak te egész föld!” E szavakkal köszöntötte prof. dr. Tokics Imre testvérünk e napon, a péceli baptista imaházban az ünneplő gyülekezetet. Azért gyűltünk össze e jeles napon, mert csodálatos Istenünk megengedte, hogy 75 évre visszatekintsünk, amely az intézményesített magyarországi adventista lelkészképzés történetének kezdetétől, 1948-tól napjainkig tart, s amely egyben a péceli főiskolai épületünk és főiskolává válásunk 25 éves évfordulója is. Ennek hiteles és magával ragadó történetét prof. dr. Szilvási József ismertette a hallgatósággal, aki a péceli intézményünk alapító tagja is egyben. Jó volt hallani, hogy a kezdeti próbálkozásokról hogyan tudtunk eljutni a jelenlegi állomásunkhoz: immáron harmadik ízben tudunk egyetemi szintű diplomákat adni a vizsgát tett, rátermett hallgatóinknak.

A péceli intézménytörténet 25 éves tiszteletére ebédidőben emléktáblát helyeztünk el a főiskola főépülete előtt, egy magnóliafa mellett, amelyet hajdanán id. Szilvási József, jelenleg Pécel posztumusz díszpolgára ültetett el a kertben.

Ünnepi alkalmunkat méltó rangra emelte dr. Kayle B. de Waal testvér a Hetednapos Adventista Egyház Transzeurópai Divíziója Nevelési Osztályának igazgatója, aki korábban a Generálkonferencia képviselőjében főiskolánk adventista akkreditációjában is részt vett a Látogató Bizottság tagjaként. Testvérünk elismeréssel fejezte ki jókívánságait a magyarországi lelkészképzés jövőjét illetően. Kayle B. de Waal végezte az igehirdetés szolgálatát is (fordította: Kovács Vilmos tanár úr), amely tovább emelte az ünnep fényét. Olyan ige alapján szólt Isten tervéről, amely ritkán fordul elő ünnepi igehirdetéseink alkalmán: Lukács evangéliumából Jézus nemzetiségtáblázata egy része alapján beszélt arról, hogyan tett Isten alkalmatlan embereket terve részévé, akik leszármazása a messiás eljöveteleig végigkövethető. Isten nem szűnik meg gondoskodni rólunk a bűnös emberek által elrontott világban sem, s ez így marad Jézus második eljöveteleig.

E jeles alkalomra való tekintettel ünnepi köszöntőt mondott prof. dr. Tonhaizer Tibor, főiskolánk rektora, illetve a Hetednapos Adventista Egyház Magyar Uniójának elnöke, Ócsai Tamás. Szintén köszöntésével mélt

Kayle B. de Waal, a TED nevelési osztályvezetője hirdeti Isten Igéjét, fordítója Kovács Vilmos (balról jobbra)

tatta intézményünk működését Horváth Tibor, Pécel Város Polgármestere.

Az istentisztelet zenei részét a Trio Acoustic zenei kamaraegyüttes szolgáltatta. A gyermekek felügyeletéről a Gyömrői és a Péceli Gyülekezetek gondoskodtak, a teremdiakónia feladatát a rákoscsabaiak látták el.

Istentiszteletünk végén az ünnepélyességre való tekintettel közösen énekeltek el Nemzeti Imádságunkat: a Magyar Himnuszt.

Istennek legyen hála az elmúlt 75 évért! Tekintsünk előre úgy, ahogyan prof. dr. Szilvási József testvérünk láttatta velünk történelmi beszámolója végén: ha lesz még 100 éves jubileumunk, adja Isten, hogy ott már olyan doktorokat is tudjunk avatni, akik nálunk szereztek meg doktori fokozatukat. Egyáltalán nem mindegy, hogyan látjuk a jövőt!

*Dr. Kormos Erik
tanszékvezető főiskolai tanár*

Jubileumi tanévnyitó és diplomaátadó ünnepség az Adventista Teológiai Főiskolán

Az Adventista Teológiai Főiskola 2023. szeptember 2-án tartotta hagyományos Tanévnyitó és Diplomaátadó ünnepségét a péceli baptista gyülekezet szépen felújított imaházában. Az idei alkalmunk ugyanakkor mégis eltért az eddigiekben megszokott tanévnyitótól, hiszen sokunk öröme és várakozására ezúttal jogelőd intézményünk alapításának 75. évfordulóját ünnepelhettük. Jubileumi rendezvényünket a Hetednapos Adventista Egyház Magyar Uniójának vezetőségén kívül dr. Kayle B. De Waal, a Transzeurópai Divízió Nevelési Osztályának igazgatója is megtisztelte jelenlétével.

A színvonalas zenei szolgálatok, versszolgálat, fenntartói köszöntő, igei áhítat és az ilyen alkalmak során elmaradhatatlan fogadalomtétel után 19 hallgató vehette át oklevelét, kilencen alapképzésben, hárman mesterképzésben, hét fő pedig a szakirá-

mentálhigiéné specializációra és a szintén új, igen komoly érdeklődést kiváltó Kapcsolatépítő és konfliktuskezelő szakirányú továbbképzési szak elindítására is szükség volt. Köszönetünket kell kifejeznünk mindkét egyházterület felé ez utóbbi lelkes erkölcsi és anyagi támogatásáért!

Az új tanév megnyitása keretében került sor a mintegy fél évszázaddal ezelőtt végzetek számára történő aranydiplomák átadására, amivel egy régi hagyományt kívántunk feleleveníteni. Aranydiplomát idén hárman, dr. Hangyás László, dr. Szilvási József és Sztán János lelkészek vehettek át. Az Adventista Teológiai Főiskolaért díjban szabályzatunk szerint olyan kiváló munkatársak részesülhetnek, akik évtizedeken keresztül kitartó szorgalommal, különféle adminisztratív szolgálatokban tevékenykedtek intézményünkben. A Szenátus döntése alapján idén Kárpáti Petronella és

mentumot szintén az ünnepség egyik kiemelkedő pillanataként adtuk át.

A rektori beszéd végén került sor a 2023/2024-es tanév ünnepélyes megnyitására. Kívánjuk, hogy az új tanév időszaka minden kedves díjazottunk, munkatársunk és hallgatónk számára áldásokban, valamint jó tapasztalatokban gazdag legyen!

*Dr. Tonhaizer Tibor
az ATF rektora*

nú továbbképzésének záróakkordjaként. Dr. Tonhaizer Tibor rektor évnyitó beszédében kihangsúlyozta, hogy országos viszonylatban a most kezdődő tanév során lényegesen több hallgató kezdheti meg tanulmányait, mint az előző esztendőkből, mely tendencia az Adventista Teológiai Főiskolán is jól érzékelhető. Mi sem mutatja ezt jobban, minthogy nálunk is sokkal többen sorakoznak a bemeneti oldalon, mint a kimenetnél.

Istennek hála az új tanévben több mint hetven új jelentkező nyert hozzánk felvételt, s ezzel a ciklus végére elértük, sőt bőven meg is haladtuk a régóta vágyott száz fős hallgatói létszámot. Urunk gondviselése mellett ehhez kitartó és fegyelmeztet munkára, valamint az új Teológia MA

Kormos Tivadarné (lásd a képet fent, jobbra) kaphattak ilyen díjat igazoló oklevelet, valamint érdemérmét. Az újonnan alapított Szigeti Jenő-díj azoknak a tanároknak ítéltetű oda, akik az oktatás és a kutatás területén hosszú időn át kiemelkedően magas színvonalon öregbítették intézményünk hírnevét. Az ATF rektora szenátusi javaslatra két oktatóknak, prof. dr. Szilvási Józsefnek és prof. dr. Tokics Imrének nyújtotta át az erről szóló oklevelet és érdemérmét. Az ATF Tudományos Tanácsának javaslatára a Szenátus idén tavasszal egy kollégánk munkaköri átsorolását támogatta. Dr. Kormos Erik főiskolai docens az új tanévtől kezdve – miniszterelnöki kinevezéssel – főiskolai tanárként folytatja tovább tanszékvezetői szolgálatát. A munkakörbe beiktató doku-

Programajánló

Olvassuk együtt!

Mivel elérkezett az őszi, és egyre rövidebbek a nappalok, az olvasás betöltheti ezeket az estéket. Folytatjuk **Ellen G. White: Jézus élete** c. könyve olvasását. „A Messiás felvetése és keresztthalála” című (60-70.) fejezetek olvasása következik.

Ki volt az a nő, aki Jézusnak nagy örömet szerzett, de a környezete nem értette tettét? A válsz megtalálható a fejezetek olvasásakor.

Jézus élettörténetének olvasása gyakoroljon nagy hatást életünkre!

Imareggeli

Az év utolsó imareggeli alkalmát november 12-én 9.00-10.00 óráig tartja a Női Szolgálatok Osztálya, amelyen a **Jézushoz vezető út** c. könyvet közösen olvassuk és imádkozunk.

Az imareggelire a következő e-mail címen lehet jelentkezni: hegyescsilla@gmail.com
Mindenkit szeretettel várunk!

*Bodnár Zsóka
Női Szolgálatok Osztálya*

Lélekkel és tudománnyal Krisztus szolgálatában

Tudományos konferencia az Adventista Teológiai Főiskola alapításának 75. évfordulójára tiszteletére

Az Adventista Teológiai Főiskola 2023. szeptember 3-án, vasárnap a Terézvárosi Adventista Gyülekezet imaházában rendezte meg szokásos őszi, tudományos konferenciáját, Lélekkel és tudománnyal Krisztus szolgálatában címmel. Az idei alkalom azonban mégis rendhagyó volt, hiszen szerves részét képezte annak a két-napos ünnepségsorozatnak, mely a főiskola jubileumi hálaadó istentiszteletével vette kezdetét, majd a tanévnyitó és diplomaátadó rendezvénnyel folytatódott.

A konferenciát dr. Tonhaizer Tibor, az intézmény rektora nyitotta meg, aki köszöntő beszédében kifejtette, hogy a tudományos seregszemle címe, mely egyben az ATF rövid küldetésnyilatkozatát, avagy mottóját is képezi, komoly bibliai megalapozottsággal bír. A Példabeszédek könyvében ezt olvashatjuk: „Nem jó a lélek tudomány nélkül; aki csak lábával siet, hibázik!” (19:2). S tegyük hozzá, valóban így van ez. Egy teológiai felsőoktatási intézmény csak akkor tudja méltóképpen betölteni küldetését, ha a Lélek/lélek és a tudomány egyidejűleg vannak jelen a falai között a teológusképzés, illetve -nevelés során. Nagy örömmel szolgált, hogy nemzetközileg elismert szakemberek is elfogadták meghívásunkat e jeles alkalomra, akik kiváló előadásaikkal, majd a pódiumdiskussziók során értékes gondolatokkal, hozzászólásaikkal gazdagították a résztvevők tudományos ismereteit. Itt volt többek között dr. Baráth Béla Levente professzor úr, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem rektora, dr. Csepregi Zoltán professzor úr, az Evangélikus Hittudományi Egyetem leköszönő rektora, dr. Mészáros Kálmán professzor úr, a Baptista Teológiai Akadémia rektora és dr.

Birkás Antal docens úr, aki a Károli Gáspár Református Egyetem oktatója, valamint a KDNP Protestáns Műhelyének elnöke. Rajtuk kívül előadtak még az ATF oktatói: drs. Fenyvesi Péter Pál, drs. Horváth Péter, dr. Gyetvai Gellért, dr. Kormos Erik,

felesége, Mayor Márta voltak. Rendezvényünket Ócsai Tamás unióelnök zárásával fejeztük be, aki az egyház nevében mondott köszönetet az ünnepi tudományos konferencia megszervezéséért, a missziós küldetésünk szerves részét képező nivós kutatásokért, illetve a színvonalas előadások megtartásáért. Egyúttal tolmácsolta dr. Daniel Dudának, a Transzeurópai Divízió elnökének köszöntő szavait is.

Hálások vagyunk Istennek azért, hogy méltó módon megünnepelhettük ezt a jeles évfordulót és kérhettük az Ő támogatását, valamint áldásait a jövőre nézve. Ugyanakkor megköszönjük mindazoknak a szol-

Fentről, balról jobbra: Prof. dr. Tonhaizer Tibor, az ATF rektora; Prof. dr. Csepregi Zoltán, az EHE leköszönő rektora; Dr. Birkás Antal, a KGRE docense, a KDNP Protestáns Műhely elnöke; Prof. dr. Baráth Béla Levente, a DRHE rektora; Prof. dr. Mészáros Kálmán, a BTA rektora; Ócsai Tamás egyházelnök

dr. Ósz-Farkas Ernő, drs. Simon Zsolt, dr. Szabó János, Szilvási András D.Min; prof. dr. Szilvási József, prof. dr. Tokics Imre és prof. dr. Tonhaizer Tibor. A program moderátorai Kis István lelkipásztor és kedves

galátát, akik bármilyen módon és területen részt vállaltak konferenciánk megszervezésében és lebonyolításában.

*Dr. Tonhaizer Tibor
az ATF rektora*

ADRA jelenlét a Transzeurópai Divízió által szervezett cserkész táborban

Ugyan nem az Alapítvány volt a rendezvény fő szervezője, mégis örömmel tettünk eleget a meghívásnak, hogy részt vegyünk a 4 évenként megrendezett Camporee-n, mely az idei évben Sopronban került megrendezésre.

A divízió területéről és Ukrajnából több ezer résztvevője volt a programnak, az ADRA pedig felkérést kapott gyakor-

lati feladat keretében egyfajta próbázásra. A feladat összeállításában és a próbáztatás lebonyolításában több európai ország ADRA vezetője is részt vett, melynek keretében egy katasztrófa helyzet szimulációjában kellett a gyerekeknek és vezetőiknek egymással párhuzamosan különféle feladatokat végezni és kihívásoknak megfelelni. A viharok és árvíz

szimulációja során ADRA ideiglenes központ létrehozásán, nyúlgát építésén, az érintettek fogadására alkalmas sátor felállításán, a mentésben történő segítségnyújtásban kellett tevékenykedniük. A feladatok végén visszajelzést kaptak a munkájukról, és egy teszt kitöltésével zárhatták a próbát.

7 alkalommal volt lehetőség a csatlakozásra, mintegy 150 személy vett részt összesen a programon.

*Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató*

Haza vágyom – csakhogy a többiek nélkül nincs hazatérés!

Szeptember 8–9-én kiemelkedő napja volt az Advent Kiadónak. A romániai Haza vágyom elnevezésű magyarok találkozóján vehettünk részt, mégpedig úgy, hogy velünk voltak a könyveink, és a látásunkat is megoszthattuk a helyi testvérekkel, sőt a világ magyarul beszélő közösségeinek jelentős részével is, lévén a konferenciát a világ minden részén követték.

Haza vágyom – hangzott el újra és újra a szlogen, ami találoán fejezte ki azt, amit már Ábrahám, Izsák, Jákob és minden istenkereső ember átértett: idegenek és vándorok vagyunk a földön, és egy jobb haza után vágyakozunk. Csakhogy ellentétben a konferencián többször emlegetett babiloni fogsággal, ahol a nép többségét hátrahagyva térhettek haza a korábban fogságba hurcoltak, ill. azok leszármazottainak maradéka, a végidő teljesen más. Itt nincs meg a lehetőség a részleges, több hullámban történő hazatérésre. Együtt fogunk menni, és addig nem indul el senki, amíg meg nem vártuk a legutolsó megtérendőket is. A Szentírás ezt így fogalmazza meg: „*Nem késik el az ígérettel az Úr; mint némelyek késedelemnek tartják; hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elveszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson*” (2Pt 3:9). Mindez reflektál a Jézus által a konkolyról elmondott példázatra, amelyben a gazda jó magot vet, de az ellenség rossz maggal elegyítette a vetést, aminek a következtében a jó búza együtt kezdett fejlődni a káros, sőt mérgező egyéb gyomokkal (lásd Mt 13:24–30). Erre a szolgálak azonnal egy logikusnak tűnő javaslattal álltak elő: húzzuk ki a gyomokat, még mielőtt felnőnek teljesen. A gazda azonban jobbat tudott ennél: hagyjuk, hogy együtt nőjenek, és majd akkor választjuk szét őket, amikor mindkettő beérett, és a szemek tévedésmentesen elkülöníthetők.

Mi a példázat lényege? A gazda (Isten) nem akar szemvesztést. Egy szemet sem. Márpedig a gyomlálással – ahogy el is hangzik a példázatban – kifordulhat egy-egy jó növénykezdemény is, ami azt eredményezné, hogy a „jókból” veszne el

valamennyi. A biztos és jó módszer a végén történő szétrotálás, amely garantálja (a gazda, vagyis Isten alaposága folytán), hogy minden magnak van lehetősége beérni, és minden mag oda kerülhet, ahova való.

Isten nem akarja, hogy olyan is elveszzen, aki megtérhetne. Ezért a mi hazamenetelünk fontos aspektusa, hogy bevárjuk egymást. És majd, amikor „...*az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből*” (1Thessz 4:16), akkor együtt „*elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az Úr elébe a levegőbe; és ekképen mindenkor az Úrral leszünk*” (1Thessz 4:17–18).

Mi vagyunk az a nemzedék, akikre igaz a Péter apostol által elmondott ige: 2Pt 3:12 – „*akik várjátok és siettetitek az Isten napjának eljövételét*”. Hiszen mi már nem csak várjuk, de tehetünk is azért, hogy a hazamenetel megtörténjen.

Egy furcsa ellentmondás

A hazameneteli vágyunk furcsa ellentmondásban ragadt: a lelkeszek és gyülekezeti tagok jelentős része már jó ideje lemondott a velünk jövőek egyik megközelítési ágáról, a könyvmunkáról. Miközben éves szinten a keresztkedők kb. 10-12%-a a könyvmunkán keresztül (is) ismeri meg Istent (éves szinten ez több mint 100 ezer ember!), miközben a gyülekezeti életünk minden apró aspektusát átjárja a könyv (keresztség pl.), a missziós könyvmunka – nem túlzás – a leglesajnáltabb ágává vált az üzenetünk továbbításának az egyháztagság jelentős részének szemében. A legfinomabb véleményünk: „Az emberek már nem olvasnak.”

Ezzel szemben a valóság az, hogy az emberek kb. 10%-a heti rendszerességgel olvas ma országunkban, ami közel egymillió ember. Hogy érzékeltessük a szám nagyságát, jó ha tudjuk, hogy ezzel szemben az embereknek csak egy egészen kis töredéke jön ma már el csak sorozatokra, koncertekre, gyülekezeti alkalmakra, ettől nagyságrendekkel kevesebb hallgat vagy néz vallásos műsorokat. Csak a számok alapján

is elmondható, hogy a könyvmunka még mindig az egyik legfontosabb húzóágazat lehetne a küldetésünk teljesítésében, ha nem hagynánk fel vele. Mégis, miközben nem sajnáljuk a pénzt olyan sorozatokba fektetni, amivel szinte senkit nem érünk el (miközben a költségek hatalmasak lehetnek), végtelen energiákat fektetünk olyan rendezvényekbe, aminek nincs eredménye, évekig finanszírozunk olyan fűzőklubokat, egészségügyi klubokat, ahol Isten neve elő sem kerül, a könyvmunkát egyszerűen a sutba dobjuk. Ráadásul ezek után csak a könyvekkel kapcsolatban hallottam felhánytorgatni a célba nem ért kiadványok elpazarolt költségeit. Milyen számok jönének ki vajon, ha ezeket a számításokat az egyéb területekre is megnéznénk: bele sem merek gondolni.*

Isten egyik legfontosabb tulajdonsága a sokszínűség. Egyetlen sorozatgyártásban készült részlet sem található a természetben: még hópihéből sincs két egyforma. A sokszínűség Istene az üzenetünk továbbításában sem egy kaptafára akar dolgozni. Ő minden csatornán el akarja érni az embereket. Nem mond le az olvasó egymillióról sem: ellentétben velünk.

A kiadó – mint minden ősszel – ősi evangéliumi könyvvásárt hirdetett most is, aminek a célja, hogy az év legfontosabb időszakában minél több embert elérjünk Isten üzenetével. Bizonyos kapuk csak most vannak nyitva. És ha bezárulnak, újabb évet kell várnunk, hogy megint kinyíljanak. Ne feledjük: a többiek nélkül nincs hazatérés! Tegyük meg értük azt, ami a mi részünk! Merjünk üzenetet átnyújtani a többséget jelentő olvasótáborunk is!

Dr. Gyetvai Gellért
kiadóigazgató

* Az evangélium hirdetése mindig is pazarlóan költséges és sosem rentábilis vállalkozás volt. Kár, hogy a rentabilitást csak és kizárólag a könyveken kérjük számon. Illetve kár, hogy ezen számonkérjük, mintha kötelezően elvárt lenne itt, miközben nem számítana máshol. A misszió legköltségesebb és legkevésbé rentábilis ága sosem a könyvkiadás volt (lásd a stúdiók működtetésének költségeit, az evangelizációs előadások költségvetési sorait stb.).

Jubileumi istentisztelet a Famosi Gyülekezet százéves évfordulója tiszteletére

Mintegy száz esztendővel ezelőtt, 1923-ban alakult meg Famos községben egy kicsiny, adventista közösség, mely Urunknak hála, néhány esztendő leforgásán belül létszámában és a környezetére gyakorolt áldásos hatása tekintetében is jelentősnek mondható gyülekezetté nőtte ki magát. A jeles évforduló megünneplése céljából 2023. július 22-én, szombaton jubileumi istentiszteletet tartottunk. Az eseményt megtisztelte jelenlétével Ócsai Tamás, a Hetednapos Adventista Egyház Magyar Uniójának elnöke, Horváth László a település polgármestere, valamint a helyi római katolikus plébános és az evangélikus lelkész is. Nagy örömet jelentett számunkra, hogy e fontos alkalomra tekintettel eljött közénk gyülekezetünk néhány, egykor itt szolgálatot teljesítő, de ma már nyugalmazott lelkésze (Fekete István, Molnár András, Simon István), valamint számos testvérünk a Jászberényi és az Isaszegi Gyülekezetből, sőt a Keresztény Advent Közösség helyi csoportjának több tagja is velünk ünnepelt.

Számos szolgálatban bővelkedett e jeles nap, és hálásak voltunk Istennek, hogy régen látott, szeretett testvéreinkkel együtt énekelhettük a már rég ismert énekeinket. Mindenképpen meg kell említeni, hogy jubileumi istentiszteletünk ünnepélyességét tovább emelte az Isaszegi Gyülekezet kórusának és a Szász Barna lelkész testvérünk vezetésével résztvevő fűvösöknek a szolgálata. Hallhattunk több hegedű és

fúvola szólót, valamint gyülekezetünk kórusa is szolgált.

Ünnepségünk Henter Barna, körzeti lelkipásztor köszöntésével vette kezdetét, melyet a presbiteri üdvözlés, majd a nyugalmazott lelkészek és a történelmi egyházak vendéglelkészei, végül pedig a község polgármesterének köszöntő szavai követték. Szabó Ottó korábbi presbiter felemelő, hitmélyítő előadást tartott a gyülekezet történetéről. Megismerhettük, hogy milyen hatalmas áldásokban részesítette közösségünket Isten az elmúlt száz esztendő folyamán. Az igehirdetés szolgálatát Ócsai Tamás unióelnök látta el, aki a megjelent, mintegy száz testvér és vendég előtt szólt Isten üzenetét, kitérve néhány személyes emlékére is.

A délelőtti alkalmat közös ebéd követte, majd délután pódiumbeszélgetésre

került sor Ócsai Tamás, Tonhaizer Tibor és Henter Barna lelkipásztor testvérek részvételével, akik egyházunk és gyülekezetünk történelmének, valamint jövőkének kérdéseit feszegető témakörben tartottak érdekesítő diskurzust. Áldásos istentiszteletünket vers, kórus és zenekari szolgálatok zárták, az Advent Himmusz eléneklése pedig hitünk szerint minden adventhívó számára egy valóban lélekemelő fohászt, s nem utolsó sorban közös reménységet jelentett. Ugyanígy hisszük, hogy Istennek továbbra is terve van a famosoi adventista gyülekezettel, és hálatelt szívvel imádkozunk azért, hogy Ő küldjön közénk olyan fiatalokat, akik önzetlen buzgósággal fogják betölteni a nagy elődök által megkezdett művet.

Tonhaizer Anikó

Semmi sem választhat el minket Isten szeretetétől!

Zsúfolásig megtelt a Nyíregyházi Gyülekezet imaházának minden helyisége 2023. június 24-én, hiszen nagy örömmel vártuk

és fogadtuk a Nyírbogdányi, Nyírpazonyi Gyülekezet testvéreit és vendégeit. Ezen a napon kötött szövetséget keresztség által három leendő testvérünk, Godi Vica Angéla (Nyíregyházi Gyülekezet), Ócsai Emőke Edit és Ócsai Gergő Márk (Nyírbogdányi Gyülekezet). Előző héten szombaton már vallástettek meggyőződésükről mindannyian, és mélyen megindító és felemelő volt az az öröm, szeretet, amelyet láthattunk és hallhattunk tőlük. Csak úgy

ragyogott a szemük a boldogságtól és a hálától.

Kerékyártó János lelkész testvérünk arról a hitről beszélt, amely minden átlagemberben ott van. Azonban testvéreink Isten szerető gondoskodása által megtalálták azt a hitet, amely soha el nem fogy, amely mindennap, minden órájában felemel és tette sarkall másokért. Ócsai Emőke és Marci életében mindig közel voltak családtagjaik, akiktől láthatták, milyen jó Isten mellett élni. Most is verssel és énekel kedveskedtek gyermeküknek.

Godi Vica Angélat úgy ismerhettük meg, mint aki nagyon szereti az Urat, és mindig olyan örömmel jött közösségünkbe. Számos tapasztalatáról mesélt már, és örömmel töltötte el szívünket, hogy ilyen lelkes, tiszta szívű testvérré leltünk őbenne.

A keresztség szertartását Bálint György lelkész testvérünk végezte, majd ifj. Szöllősi Árpád testvér zárógondolatait

hallhattuk. A felemelő zenei szolgálatot a Szabolcsi Adventista Vegyes Kar kórusa ajándékozta nekünk. Bálint György lelkes testvér előrehívta azokat a kedves barátainkat, akik szeretnének szövetséget kötni Jézussal. Nagy örömeinkre hat kedves fiatal jelentkezett a hívásra, akikért imádkoztunk, és akiket támogatni szeretnénk döntésükben.

Új testvéreinket ajándékokkal és örömteli szavakkal köszöntöttük.

Számomra az volt a legemlékezetesebb ezen a napon, hogy ragyogtak a boldogságtól, könnyekig meghatódtak azért, hogy Jézus őket is megkereste és elhozta ideig.

Végezetül Kerékgyártó János testvér igei gondolatával fejeztük be istentiszteletünket: „Mert meg vagyok győződve,

hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmasságok, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakíthat el minket Isten szeretetétől, amely Jézus Krisztusban, a mi Urunkban van” (Róm 8:38–39).

Czirják K.

Kifürkészhetetlen utak

Tavaly december közepén kezdődött ez a történet, amikor a gyülekezetünk dicsőítő csapatával és még néhány lelkes segítőtől elmentünk a Szegedi Vakok és Gyengénlátók Felnőtt Intézetébe karácsonyi koncertet adni.

Vagyis mégsem. Sokkal hamarabb. 6 évvel ezelőtt, amikor..., de ez már hosszú történet lenne. Erről csak annyi, egy korábbi szál vezetett oda, hogy most ott lehettünk.

Fantasztikus volt látni a lakók és dolgozók örömet, figyelmét, azt az őszinte és szeretetteljes légkört, ami ott jelen volt! A program végén egy hölgy sietett hozzám, szinte keresztül mindenben. Kapcsolódni akart, beszélni velünk. Megérintette az ének a szívét, és az, ami a végén történt.

A Szentlélek arra indított, hogy a program végét az Aroni áldással zárjam, és mondjak áldást a résztvevőkre. Nem szoktuk ezt ilyen helyzetben tenni, de mivel már annyiszor megtapasztaltam a Szentlélek vezetését, nem álltam ellen ennek a készletnek. Ez fogta meg a legjobban őt. Az egyik kedvenc énekét juttatta eszébe, amit sokszor énekelt, fejből.

Felajánlottuk, hogy ha szeretne jönni, elhozzuk a gyülekezetbe. Ezt teszi a közösség lassan egy éve, szinte minden egyes szombaton. Csupán néhányszor hiányzott

betegség miatt. Ott van szinte mindig. Mosolyog, boldog, és amint vége a szombatnak, elmondja, hogy mostantól azt várja, mikor jön újra a következő. Néhány hónap múlva már lelkesen mondta, hogy szeretne megkeresztelkedni.

Ő látás nélkül látta meg Istent. Szinte teljesen vak.

Néhány éve, egyik pillanatról a másikra, az utcán vesztette el majdnem teljesen a látását, először az egyik, majd rövidesen a másik szemére is. Előtte dolgozott, teljes életet élt. Most bent lakik az intézetben. Így egyszerűbb. Ennek az évnék a legelején volt orvosnál, vissza sem hívták – nincs remény. A teljes vakság hamarosan beáll. Nem is kell többet visszamenni. Aztán történt valami. Egyre több lett a fény, egyre több lett a szín. Elkezdett javulni a szeme. És most rám mosolyog, amikor a közelébe megyek, közel hajol, és boldogan mondja, Katika, látom az arcodat!

Igazi, gyermeki, őszinte hittel kapaszkodik Istennebe. Alig várta a keresetsége napját. Ragyogott. Boldog volt. És azóta is az, mert Isten gyermeke lett. És talált egy titkos küldetést. Az egyik gyülekezeti tagtól kapott egy diktafont. Hét közben szerette volna visszahallgatni a prédikáci-

ót, énekeket, hiszen nem tud olvasni. Aztán meséli: a diktafon körbejár az intézetben. Egyik este például az egyik dolgozó azzal vitte vissza, hogy „Majd még holnap elkérem, nem tudtam végighallgatni.”

Ő a mi újabb Erzsike néünk. Szakál Mátyásné 2023. július 22-én lett a Sándorfalvi gyülekezet hivatalos tagja. A szívében pedig már sokkal hamarabb.

Hogy mi kellett ehhez? Egy ígéret megtartása, egy lelkes dicsőítő csapat gyakorlása, egy befogadó közösség, olyan emberek, akik hétről hétre érte mennek, biblikus ígéhirdetések, egy kedves testvérnő, aki bejárt az intézetbe felkészíteni őt a keresetségre, egy testvér jószívűsége és egy ajándék diktafon... és ami a legfontosabb, a Szentlélek és egy nyitott szív! Hálas a szívünk érte, és reméljük, sok ilyen előre kifürkészhetetlen isteni szál vár még ránk!

Polgárné Papp Katalin

Balatonlellel emlékek

Örömteli pillanatokkal teli egy hetet töltöttünk el júniusban Balatonlellén. A Terézvárosi Gyülekezet gyermekosztálya több éve rendszeresen szervezi a nyári gyermektábort, idén azonban rendhagyó módon az egész közösség csatlakozhatott. 95 résztvevővel indult útjára a tábor. „Kapcsolódás Istenhez és egymáshoz” volt a tábor mottója. A hét minden napján megéltük ennek áldását, hiszen magyar és kínai testvérek, gyerekek és felnőttek egy nagy, családi közösségben töltöttünk el egy hetet Istennel és egymással.

A reggeli imaalkalom egy-egy zsolttár mellett gyülekezetünk tagjait imádságban és elmélkedésben kötötte össze. Esténként

a gyerekek dicsőítő éneklése után bátorító igei gondolatokat hallhattunk a tábor lelkészeitől (dr. Szabó János, Fu Zhengwen, Nagy Tamás).

Napközben a gyerekek számára izgalmas programokkal készültek a tanítók: hajózás, bobozás, röplabdázás, strandolás, fagyizás, kézműves programok. Különlegesen emlékezetes maradt kicsiknek és nagyoknak a balatoni fánkevényverseny.

Szombatra még több vendég érkezett és egy ünnepélyes balatoni keresztség szemlélői lehettünk, a Kínai Misszió egy új tagja csatlakozott közösségünkhöz. Este tábornút mellett dicsőítő énekekkel zártuk a hetet.

Hálával gondolunk vissza a kivételes hangulatra, amely a táborban érzékelhető volt. Mindannyian gazdagabbak lettünk Isten áldását tapasztalva. Új kapcsolatok

épültek, a meglévők erősödtek. Bízunk benne, hogy mindez megerősíti hitünket és szolgálatunkat az elkövetkező időkben.

Köszönjük a gyülekezet és az egyházterület támogatását, a szervezők, lelkészek, tanítók munkáját!

K. Sz.

Érték, amit nem hagyunk veszni!

Idén ünnepeltük az Üdv- és Adventi Énekek című énekeskönyvünk kiadásának 105. évfordulóját. Elődeink számára – akik az énekeskönyv megjelenésén dolgoztak – az volt a cél, hogy a legjobb és a nagy ügyszó méltó énekeket a hívők közkincsévé tegyék. Az életünkben meghatározó szerepe van az Isten tiszteletének. Az

istentisztelet pedig elképzelhetetlen éneklés nélkül. Ahogyan Petrik Imre fogalmazott a könyv előszavában: „A Teremtőt magasztaló ének egyben imádság is. Ezek a szárnyaló imádságok készítenek el minket az Ige meghallgatására, és az áldott találkozásra a gyülekezet Urával.”

2023. augusztus 26-án több mint háromszázan gyűltünk össze a gáborjáni faluházban, hogy az énekek szárnyán a Teremtőt magasztaljuk. Az elmúlt években és idén is az Adventi Rézfűvös Kamaragyűttes, Molnár Miklós lelképásztor vezetésével kísérte az elhangzott énekeket. Isten áldott Igéjét, az evangéliumot Kovács-Bíró János hirdette. Testvérünk elmondta, hogy az üdvösség és az advent nemcsak az énekeskönyvnek, hanem a Bibliának is központi témája.

Végtelenül hálásak vagyunk a mi jó Atyánknak, hogy megtapasztalhattuk a mennyei áldást. Szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik fáradozásuk-

kal és szolgálatukkal támogattak bennünket, valamint Farkas Attila lelképásztornak, aki emlékeztet minket arra, mekkora kincs van a kezünkben.

Végül a 120-as énekből szeretnék idézni: „Hadd visszhangozzék hegyen s völgyön: Az Úr Jézus ismét jó! Ragyogó fényben, fenn a felhőkön: Jézus csakhamar eljő!”

Legyünk bármilyen élethelyzetben, bátorítson minket ez a nagy reménység!

Cucin Imre

A menny előíze

2023. szeptember 16-án, szombaton a bécsi Maurer Gasse gyülekezetének egy része: 17 felnőtt és 10 gyermek látogatott el gyülekezetünkbe. Osztrák testvéreink pénteken este érkeztek Budapestre, majd szombaton reggel egy közös reggelivel indítottuk a napot. Bihariné Lehelvári Edit kedves üdvözlőcsomagot készített vendé-

geink fogadására. A szombatiskola tanulmányozása német nyelven is folyt, mind a felnőttek, mind a gyermekek számára.

Az igehirdetés témája: „Őszinteség és álca »akkor« és ma”, szintén két nyelven volt hallható. Több fontos tanulságot vonhattunk le az igehirdetésből.

- 1) Soha ne bújassuk az egyéni érdekeinket, céljainkat a gyülekezet és annak vezetői iránti aggodásba, mert Isten igaz követője sohasem álcázza a valós indítékait, sohasem vezérli a saját

érdeke, és nem rejti el a saját érdekeit a közösség érdekei mögé.

- 2) Minket a nyíltság, az őszinteség kell jellemezzen. Ha őszinték vagyunk, ha a nyíltság jellemez – természetesen a szeretettel átitatva –, akkor ez egy védelmi korlát a mi időnk és a végidő sátáni megtévesztései ellen.
- 3) Jézust sohasem vezérelte a saját érdeke, nem bújta álcák mögé, teljes életét átitatta a szeretet, a megmentő szándék. Ha valaki őszinte volt, akkor Ő igen, és ha Ő él bennem, akkor rám is jellemző mindez.

Svédasztalos, finom ebéd közben és után beszélgettek, ismerkedtek egymással a két közösség tagjai.

Délután a bécsiek bemutatták az 1978 óta működő, fantasztikus gyerekprogramjukat, a Szünidei Bibliai Hetet, ahová minden évben a környékbeli gyerekeket is várják szeretettel. 70-100 gyermeket ének el évente. Céljuk, hogy minden kicsiny szívébe elültessenek egy magot, mely valamikor Isten felé vezet majd őket. Őt nap alatt az evangélium üzenetét továbbítják sok játékkal, mozgásos feladattal, kézműveskedéssel,

énekléssel egybekötve. Minden Szünidei Bibliai Hétnak van egy mottóda, többek között ezt is bemutatták bevonva a Szület utcai gyülekezetet is. Csodálatos, hogy egy 35 fős pici gyülekezet önkéntesekkel összefogva, mi mindenre képes, hogy Istenért munkálkodjon!

A délutáni programban a Kahoot követezt, ahol mindenki összemérhette tudását Bécsről és Budapestről. A furfangos kérdések sok vidám pillanatot okoztak.

Este a Dunán sétahajóztunk, mely mindannyiunk számára nagy élmény volt, alkalom arra, hogy megcsodálhassuk Bu-

dapestet esti fényekben, és hogy még jobban megismerhessük egymást.

Vasárnap egy margitszigeti sétával, a zenélő szökőkutat hallgatva zártuk az együttlétet.

Vendégeink ezeket a kedves sorokat írták emlékül: „Nátatok a gyülekezetben lenni, a menny előíze”. Ez egyben kifejezi a szombati találkozás hangulatát, de ugyanakkor egy komoly felelősség is: bárki is jönne a gyülekezetünkbe, érezze a menny előízét!

Papp Krisztina

Készakarva sem rejthető el a hegyen épült város

A nagyvárosi misszióknak továbbra sincs jobb alternatívája, mint oda menni, ahol az emberek vannak. 2023. szeptember 17-én a Zuglói önkormányzat PatakFeszt nevű rendezvényére 30 civil szervezet mellett egyetlen egyházként települt ki a Zuglói Gyülekezet.

Mi is történhet néhány óra alatt, amikor egy gyülekezet 34 önkéntese jelen van?

– Legalább 200 zuglóival léptünk személyes kapcsolatba. Kérdeztek, könyvet lapozgattak, fényképeztek, vagy csak elvitték a meghívót három következő rendezvényünkre.

– Egy angolul beszélő, Dél-afrikai Köztársaságból származó fiatal hölgy a gyerekeit sétáltatta a környéken, és meglátta az egyház logóját az utánfutó led-falán. Adventista családban született, de már nem jár gyülekezetbe. Ő Isten meghívásaként értelmezte, hogy találkozott velünk, és elhatározta, a következő szombattól jelen lesz.

– A média számára nem mi voltunk a legérdekesebb téma, hanem a polgármes-

(Forrás: <https://hirado.hu/video/2023/09/18/hirado-2023-szeptember-18-1930/>)

terek utazási szokásainak követése egy autómentes napon, ami miatt „véletlenül” sikerült az utánfutónkat reklámozni.

– A helyi kerületi média csak egy masszírozást örökített meg egy 17 méteres jármű és két nagysátor történéseiből, de a háttérben ott volt egy plakát a gyülekezeti honlap QR kódjával (lásd a képet jobbra fent), ami a fényképről is beolvasható.

Sok ehhez hasonló történettel lettünk gazdagabbak.

Egyeseket a szűrés lehetősége állított meg, ami miatt egész nap sorbanállás volt a DET MLEK utánfutója előtt; másokat

(Forrás: <https://zglmedia.hu/felejthetetlen-patakfeszt/>)

az egészséges ételek kóstolása, vagy a felnőtt Egészség Expó kreatív feladatai vonzottak, amivel könyvajándékot is nyerhettek; egyesek figyelmét az ragadta meg, hogy ingyenes fotókabinban vicces képeket készíthettek magukról, vagy a Gyerek Expó játékos foglalkozásain vehettek részt. A fiatalokat a fekvőtámasz aznapi rekordjának megdöntése hozta izgalomba.

Egy ilyen alkalom kapcsolatokat eredményez, élményt ad, csapatot épít, előhoz rejtett lelki ajándékokat és ráadásul felejthetetlenül vidám.

(-őfe-)

Könyvmisszió Kisvárdán

Kisvárdán egy kelet-magyarországi kisváros, sokan élnek ott és a környező településeken. Adventista testvér csak 2 személy lakik a városban, egy idős testvérnő és egy testvér. A Kisvárdai Gyülekezetbe, amely egy lelkes, szeretetteljes közösség, így a körzetben élők járnak: Záhonyból, Zsurkáról, Tiszaszentmártonról. Velük együtt, hetente egy alkalommal, csütörtökönként végezzük a könyvmissziót, amelyben nagyon sok jó tapasztalatunk van.

Munkánkra minden alkalommal Isten áldását és a Szentlélek vezetését kérjük, hogy az emberek a számukra legmegfelelőbb üzenetet hordozó könyvet válasszák,

és megismerjék a jó Isten szeretetét, gyelmét, megértsék akaratát, és higgyenek, bízzanak benne. Minden héten alig várjuk a csütörtöki alkalmat, mert új emberekkel ismerkedünk meg, és tartalmas beszélgetéseink vannak.

Hálásak vagyunk Istennek, hogy elindíthattuk Kisvárdán és környékén élő embertársaink részére a könyvmissziót. Hisszük, tudjuk, hogy szolgálatunk nem marad nyomtalan, mert a Szentlélek bevégezti a megkezdett munkát, csak mi jó eszközök lehessünk az Ő kezében!

Décseiné Hilda

VIRÁGZÓ NŐK ISTEN KERTJÉBEN

„Mindent a jó Istentől kérek”

Beszélgetés Zarkáné Teremy Krisztinával

Különleges keresztény női elegancia jellemzi Zarkáné Teremy Krisztina lelkész, lelkészfeleség színes egyéniségét. Ehhez párosul rendkívül szép kifejező magyar beszéde, szabatos nyelvhasználata, bő szóincse, ahogyan az évtizedeken át tartó szinkrontolmácsolásain keresztül megismerhettük őt. Sokoldalú egyénisége napjainkban is gazdagítja egyházunkat, gyülekezeteinket. A Hetednapos Adventista Egyház Szombatikolai Osztályának és az Ellen G. White Szolgálatok Osztályának vezetője, médiaszemélyiség, a Bibliatanulmányok egyik műsorvezetője évek óta, de az Advent Kiadó vezetőjeként is szolgált, mivel kedveli az irodalmat. Bibliismerete és felkészültsége figyelemre méltó. Ő az, aki hazánkban a legtöbbet fordította angolról magyar nyelvre a szombatikolai tanulmányokat, amit a Generálkonferencia Szombatikolai Osztálya szerkeszt, miként a Mission Spotlight filmeket is, mely szintén Kriszti és férje, Péter fordításai által jut el minden gyülekezethez. Éveken át vezettek együtt Szűnidei Bibliatáborot az Advent Üdülőben, Balatonlellén és ifjúsági táborokat. Istenbe vetett erős hite gyermekkorától töretlen. Kriszti a nehéz helyzetekben is bizakodó, mert felfelé néző lény, aki a Teremtő Istentől várja élete fonalának szövését. Helytállása, ragaszkodása egyházunkhoz és az Úr iránti bizalma példaértékű.

– Beszélj kicsit arról, hogyan lettél adventista? Kinek a prédikációja kötötte le a figyelmedet legjobban fiatal korodban, és miért?

– Az istenhitnek mindig központi szerepe volt a családban, ez nagyban köszönhető anyai nagymamának, aki, noha nem volt mindig velünk, az Istennel való kapcsolatot az élet minden területén a legnagyobb természetességgel élte meg és vezette be az én életembe is. Meghatározó személyiség volt. A család mellett a gyülekezet szeretete szintén védő közeget jelentett, barátságokkal, igazi tartalommal. Aztán meglepetések, váratlan fordulatok során jutottam el oda, hogy negyedik gimnazistaként elkezdtem a tanulmányaimat a SZET Lelkészképző Intézetében, az akkori Nagy Ignác utcai Gyülekezet egyik csoportjával együtt. Nem készültem lelkésznek vagy lelkészfeleségnek, hanem az angol nyelv, a fordítás volt az, amivel foglalkozni szerettem volna, ezért úgy gondoltam a teológiai ismeretek segíthetnek szakmailag. Ezzel indultam el egy úton, ami most is tart...

Avizalegerszeji evangélicációs sorozat szervezői, köztük Zarkáné Teremy Krisztina fordító

Akkoriban lelkes tagja voltam Bánfiné Roóz Magdolna, Magdi néni angol csoportjának, ami szintén a gyülekezethez, a barátokhoz kötő erős szál volt. A teológián élveztem a tanulást, a legtöbb tantárgyat, azt, hogy megismerhettem más egyházakat, tanárokat, hallgatókat. Mindennek háttérén még jobban értékeltam a speciális adventista tantárgyakat.

– Hol ismerkedtél meg a férjeddal? Mikor házasodtatok meg?

– A Székely Bertalan utcában találkoztam Péterrel (akit nem ismertem korábban, bár az édesapja, Zarka Dénes a gyülekezetünk lelkésze volt sokáig, akit gyerekként is nagyon szerettem, tiszteltem). Ekkoriban ismertelek meg benneteket is Marika, Imrével együtt, szintén a lelkészképző, illetve gyülekezeti csendesnapok, ifjúsági programok révén, valamint az emlékezetes lengyelországi kirándulás is felejthetetlen volt veletek.

Szeretném még megemlíteni Oláh Istvánt, aki a gyülekezetünk lelkésze volt, valamint Fazekas Károlyt, akiknek balatonlellei prédikációs emlékeztetése maradt számomra.

Miután Péter megszerezte a diplomáját, összeházasodtunk. Én három évvel később végeztem a teológián, akkor már egyházi alkalmazottként, ami nagyrészt Magdi néninek köszönhető. Ő készítette fel nemcsak a keresetségre, hanem a szombatikolai mun-

Zarkáné Teremy Krisztina és családja, férje Péter és fia Dávid

kára is. Örök példa számomra a lelkülete, a munkához, az emberekhez való hozzáállása. Láttam, hogy számomra valóban „szent” úgy az irodalmi, mint az emberekkel kapcsolatos minden feladat.

Megemlítem még Rozmann Károlyné, Irénkét is, akinek a gondolatait, a körültekintő, alapos munkáját mindig mércének tartottam. Akkoriban feladatom a fordítás, a szöveggondozás volt, és ezt terveztem a továbbiakra nézve. Amint megszereztem a diplomámat a ma Evangélikus Hittudományi Egyetemen nevezett intézményben, Mayor Zoltán, akkori DET elnök segédlelkésznek hívott el a gyöngyösi körzetbe. Egészen meglepett a saját reakcióm, mivel az addigi tartózkodásom után örömmel fogadtam az elhívást. Határozott elhívási élményem volt, és példaképeket is láttam magam előtt. A gyöngyösi szolgálatom után pedig Péterrel „csapatként” szolgáltunk az ő gyülekezeteiben.

– Tudom, a saját életemet csak a magaméhoz tudom mérni. Te, mit értékelsz a legjobban azért, hogy lelkészneként és lelkészfeleségként szolgálj? Milyen eredményre vagy a leghálásabb Istennek?

– A fordításokat, az evangélicációkat, a bibliakonferenciákat különleges áldásként életem, életem meg. Hatalmas élményt jelentett számomra részt venni, fordítani 1989-ben az első nyilvános evangélicációs sorozaton, aminek fő előadója Mark Finley volt (aki a későbbiekben több sorozatot tartott az országban). Ez egy új korszak nyitánya lett az egyház számára, de számomra is, tele lelkesedéssel, várakozással, összefogással. Kiemelkedő esemény volt még 1992-ben az első divíziós ifjúsági kongresszus szervezése

Budapesten, a Sportsarnokban, a nemzetközi csapatmunka, no és ott is a fordítás.

– Egyházunkhoz kapcsolódó emléked?

– A Zalaegerszegi Gyülekezet alapítását megelőző evangelizációs sorozat hónapját – amit id. Szöllösi Árpád vezetett – szintén a különleges élményeim között tartom számon, valamint a veszprémi és a szabadkai evangelizációs sorozatokat, mint ahogy szinte mindegyik sorozatot. A bibliakonferenciák is emlékeztetek maradtak számomra, kiváltságnak tekintem, hogy fordíthattam olyan előadókat, mint Jon Paulien vagy Clifford Goldstein, és még nagyon sokan mások is erős nyomot hagytak bennem, a gondolataik biztosan formáltak engem, bensőmbé épültek.

– Az ember úgy talál magára, ha egy tágabb képet lát meg a világból. Tudom, külmisziós szolgálatot végeztetek a családdal. Mennyire maradandó értéket képvisel ez számodra?

– Amikor Dávid fiunk két és fél éves volt, Pétert hat évre Egyiptomba hívták a Transzeurópai Divíziótól, az Egyiptomi Egyházterület elnökének. Újdonság volt számunkra a nemzetközi misszionárius élet. Aztán hosszabbítottunk is az időszakon, összességében az életünket alapvetően meghatározó nyolc évet töltöttünk ott, megismertük az országot, de a nemzetközi közösségbe is jobban bekapcsolódtunk. Ott, Kairóban a könyvevangélisták munkáját szerveztem az egyházban, majd emellett az utolsó öt évben egy nagy nemzetközi iskola 1–12 évfolyamában bibliaismeretet tanítottam külföldi diákoknak, adventista anyagokból. Mai napig nagy szeretettel, hálával gondolunk vissza az egyiptomi emberekre, arra az igencsak színes időszakra. Azt hiszem, jobbára Péter kedvéért mentünk ki, tapasztalatok sorozata után, amelyek meggyőztek arról, hogy ez a jó Isten vezetése, de inkább Dávid fiunk és az én kedvemért jöttünk vissza, és ez is jó döntés volt.

Dávid magyar identitását erősítette, hogy itthon nőhetett fel (bár Egyiptomban kis „Magyarország” volt a falainkon belül). Tapasztaltabb misszionáriusok tanácsolták, hogy a gyerekeknek a tíz éves kor a legjobb a visszatérésre, és ez nálunk is beigazolódtott. 5. osztálytól az egyetemig itthon tanult és szerezte a legjobb barátait a gyülekezetben, a cserkészek között. A szüleinknek is szükségük volt/van ránk. Nem utolsó sorban említem, hogy a mostani munkám, a Bibliatanulmányok fordítása, szerkesztése és a többi, ezzel kapcsolatos teendő áll a legközelebb a szívemhez.

– A pihenés és az egyedüllét Istennel, a közösséggel, békével tölti el az embert. Melyik volt a legemlékezetesebb szombati ünneplésed?

– Minden szombat ünnep, nehéz lenne választani. Nagyon ritka az a szombat, amikor egye-

B-1: Zarka Péter, Zarkáné Teremly Krisztina, Mark Finley, Ernestie Finley, és Gáspár Judit

dül vagyok, ezek a napok általában szolgálat, sokszor utazással is telnek. Konferenciák, evangelizációk mind-mind különleges alkalomnak számítanak, de nekem az is igazán jó érzés egy-egy szombati szolgálat végén, ha úgy jövök el bármelyik gyülekezetből, legyen az nagy vagy kicsi, amikor ezt mondják: „Milyen szép szombatunk volt!”

– Az adventista közösség ismert volt a vendégszeretetről. Régebben gyakrabban hívták meg egymást a testvérek szombati ebédre. Tudom, nálatok is sürűn összejött az ifjúság, a testvéri és baráti közösség. Mi volt a legfinomabb étel, amit elfogyasztottál?

– Igen, ez így van. Sok kedves emléket őrzünk, erről is hosszasan mesélhetnék. A közös étkezések alkalmai összekötnek, akár otthon, akár a gyülekezetben, akár a táborokban, a kirándulásokon. A legjobban az az étel esik, amit jó hangulatban, őszinte beszélgetés közben vagy felszabadultan, nevetve fogyaszthatunk el. Ezért említem a kirándulásokon, a bográcsban főtt ételleket, vagy a Terézvárosi Gyülekezet konyhájában készült finomságokat, a palacsintákat, az ünnepi, a mesteri díszítéssel még különlegesebbé tett vendégfogadásokat.

– Valószínűleg sokaknak segítettél a hit útjára lépni és a lelki életben járni. Van-e olyan történeted, amit őrzöl magadban, amit még nem mondtál el senkinek, és úgy érzed most szívesen megosztanád?

– Már harmadik éve voltunk Egyiptomban, amikor egy november eleji napon felhívtak Kairó második legnagyobb nemzetközi, angol és amerikai iskolájából, hogy a tulajdonos szeretne velem beszélni. El sem tudtam képzelni, miért. Igen befolyásos, elismert személyiség ő nem csupán Egyiptomban, számos ország uralkodóival, vezetőivel baráti kapcsolatban áll. Másnap találkoztunk. Megkért, hogy tanítsak bibliaismeretet az iskola külföldi diákjainak, a diplomaták, a nemzetközi vezetők gyermekeinek (a hitoktatás Egyiptomban kötelező). Ragaszkodott az adventista tanításhoz: „Tudom, hogy igaz, amit tanítanak. (Ő egyébként muszlim.)

Kezden holnap!” – mondta. Levegőt sem kaptam. Végül megegyeztünk, hogy legyen inkább holnapután. Tanítottam itthon is bibliaismeretet, de nem vagyok pedagógus, nem angol az anyanyelvem, szóval a helyzet egészen váratlanul ért. Rengeteget imádkoztam, imádkoztunk Péterrel, és hamarosan kezdett körvonalazódni a terv. Mondanom sem kell, hogy nem ezek voltak életem legnagyobb napjai...

A tulajdonos engedélyt adott, hogy rendeljek meg bármit, amit szeretnék, ami mint később kiderült, óriási védelem volt, ugyanis főleg az angol iskolarész erősen szekuláris igazgatójának egészen más tervei voltak. Könyveket és filckészleteket hoztam Amerikából. Ismerkedtem a diákokkal, a tanárokkal, az iskola követelményeivel, díszítettem a termet és tartottam az órákat – miközben folyton imádkoztam.

Eltelt öt év, tele izgalmakkal, kihívásokkal, élményekkel. Péterrel külön hálásak voltunk azért, hogy Dávid ott végezhetett el az általános iskola első négy osztályát, őt is tanítottam. Az egyiptomi egyházunkkal is szorosabb kapcsolatokat alakított az iskola, erről Péter mesélhetne bővebben. Kicsikkel-nagyokkal sok mély beszélgetést folytattunk az órákon, ami hatalmas élmény számomra, a diákok leveleit értékes visszajelzésekként őrzöm. Szoktam rájuk gondolni, vajon, hogy alakult az életük, mennyire sikerült közelebb hozni hozzájuk a hitet. Hiszem, hogy a jó Isten most is munkálkodik értük.

A legnagyobb „kincseim” közé sorolom azt a kártyát egy Goethe idézettel, amit a visszaköltözésünk előtti utolsó tanítási napon a tulajdonos tűzött a búcsúajándékhoz: „Ha ismersz valakit, akivel távolságok és ki nem mondott gondolatok ellenére is érezhető a kölcsönös megértés, akkor az élet olyan, mint egy kert...”

A gondolataimban öt év megszámlálhatatlan imatapasztalata, története, élménye, de küzdelme is meghúzódik e sorok mögött. Emberi viszonyok között nekem ez egy kicsit a 139. zsoltárt idézi, ami persze az Istennel való kapcsolatról szól. Akárhányszor eszembe jut, mélyen megindít.

– **Mi volt a legnagyobb álmod, kérésed Istentől, ami megvalósult?**

– Hm... Nem könnyű kérdés. Mindent a jó Istentől kérek. Vezetek egy imanaplót, nem napi szinten, inkább rapszodikusán, kisebb-nagyon kéréseket jegyzek fel benne távirati stílusban (vagy mai nyelven inkább tömönatokban), a könyv végén pedig a teljesedéseket írom fel. Elképesztő, hogy mennyi imatapasztalata lehet az embernek, ha felfigyel rá! Ami kétségkívül listavezető, hogy Dávid hitben jár és fejlődik, megvan a saját kapcsolata Istennel.

– **Mit gondolsz, e bizonytalan és változó világunkban zajló események Jézus közeli visszajövetelének jelei?**

– Félelmet kelt szinte minden, ami csak történik, mintha az egész világ alól kihúzták volna a „talajt”, nemcsak a környezetünkben, hanem globálisan, és ez az, ami szerintem igen fontos jel, a helyzet globalitása. Egyedül Isten biztos, Ő ad biztonságot. A Bibliából kapunk egy képet az utolsó idők nehézségeiről, az emberek Istenhez való viszonyulásáról, a félelemről, mindezt hatalmas kiváltság tudni, de ezen túl is mutat az Ige: a védelemre, a megoldásra, az újjáteremtésre, amit Isten megígért. Jézus visszajövetelének pontos idejét nem tudhatjuk, de egyértelmű, hogy a jelek bámulatos módon teljeseznek. A félelemmel napi szinten küzdő emberek számára elképesztő nyugalmat adhat a tudat, hogy a Mindenható Isten kézben tartja a felfordult világot is, és egyen-egyenként tart számon bennünket. Isten jó, a jó terveit valóra is váltja!

– **Mit üzensz az adventista testvérnőknek és a lelkészfeleségeknek?**

– Nem is úgy mondanám, hogy mit üzenek, inkább számomra az a legfontosabb, hogy fantasztikus, ha az ember azt csinálhatja, amit szeret, családi egyetértésben. Mindenféle jön velünk szembe az életben, a sok jó mellett vannak rossz dolgok is, de ha az ember érzi, hogy ott van, ahová a jó Isten állította, akkor meg tud maradni a gyülekezetben, az egyházban, a szolgálatban, amit én a legfontosabbnak tartok. Ha nem szívből, hittel teszi a dolgait, azt észreveszi, megsínyli a környezete, de saját magát is elveszíti közben. Néha nem könnyű szeretni az embereket, az egyház pedig emberekből áll... Ezt valahogy fel kell dolgozni. Ebben a negyedévben a szombatiskola az Efezusi levélről szól, és kitér arra is, hogy Krisztus az egyház Feje, az Ő szeretete segíthet „el-szenvetni” azokat, akiket nehezebb szeretni. Nekem ez a tétel is segít a feldolgozásban.

*Tokics Marika
NSZO munkacsoporttag*

„Számíts rám is!”

...hangzott a Soproni Nemzetközi Cserkész-tábor jelmondata, melynek résztvevőiként egy nagyon színes és felejthetetlen élményben volt részünk. Jó volt megtapasztalni azt az őszinte lelkesedést és Isten dicsőítését, ami a fiatalokból áradt.

A táborban több mint 2500 cserkész érkezett a Transzeurópai Divízió területéről. A főiskola büszkén képviselte magát az eseményen, és a résztvevőknek ingyenes magyar és angol nyelvű könyvjelzőkkel készültünk. A könyvjelzők nagy sikert arattak, és az előtűnk elhaladó cserkészek örömmel fogadták őket. Sokan kifejezték hálájukat öleléssel és széles mosollyal, amiért egy kis emléket vihetnek haza a főiskoláról. Érdekes volt látni, hogy voltak olyanok is, akik nem beszéltek magyarul, mégis magyar nyelvű könyvjelzőt választottak, mondván, hogy ez lesz az első magyar nyelvű könyvjelzője.

A nemzetek külön altáborokban voltak, és ennek köszönhetően a résztvevők megismerhették egymás kultúráját. Mi a két magyar nyelvű őr csapatára fókuszáltunk: az észak-erdélyi és a magyarországi csapatra. Az észak-erdélyi csapatnál nagy volt az érdeklődés, nemcsak a főiskola képzései iránt,

hanem a főiskola könyvtára iránt is. Sok-sok kérdés érkezett részükről.

A magyarországi csapat tagjai között is voltak, akik érdeklődtek a főiskolai képzés iránt. Egy résztvevő elárulta, hogy már régóta fontolgatja a főiskolai képzésen való részvételt.

A cserkész-tábor egy igazán emlékezetes alkalom volt, ezúton is szeretnénk megköszönni, hogy jelen lehettünk. A főiskola nevében külön köszönetet szeretnénk mondani a szervezőknek, hogy lehetővé tették számunkra, hogy részt vegyünk ezen a nagyszerű eseményen.

G. Tóth Aletta Beatrix

„Egy év múlva a kezében tartod... a fiadat!”

„Nem vagyok próféta, de bárcsak azt mondhatnám nektek, amit Éli mondott Annának, meg amit Elizeus mondott a sunemi asszonynak, hogy egy év múlva kezében tartod a fiadat. De nem vagyok próféta, és nem is kaptam ilyen kinyilatkoztatást az Úrtól, de szívem mélyéből azt kívánom, bárcsak így lenne!” – súgta dr. Mihalec Gábor, a lelkészünk egy fiatal házaspárnak a gyülekezetben, miközben átkarolta őket.

Még tavaly, az anyák napi ünnepség végén történt ez. Különösen nehéz volt nekik az a nap. Egy nagyon ritka genetikai betegség miatt nem maradt más, mint a beültetés. Azért volt erre szükség, hogy a baba egészséges lehessen. Felkavaró volt és fájdalmas az a nap, amikor mások az anyaság örömét ünnepelték. Eddig még nem sikerült.

Aztán nem telt el egy év, és Szabó Niki és Szabó Józsi a kezében tartotta... a kisfiát! 2023. március 29-én megszületett Dominik. Aki egészséges, gyönyörű, méghozzá nem is kicsi, hanem egy igazán nagy baba. A csodababa. Minden újszülött az, de ő különösen. Ajándék: a szülőknek, a családnak, a barátoknak, a gyülekezetnek. Ő egy nagyon is kézzelfogható válasz a rengeteg imára, a hitre, a kirtásra.

Miért meséljük ezt el ilyen részletes-séggel? Miért osztunk meg ilyen bizalmas információkat is? Mert a beleegyezésüket adták hozzá. Mert ők is mesélik, most már boldogan, azért, hogy erőt adjanak, hogy bátorítsanak másokat. Hogy aki ilyen cipőben jár, az tudja, hogy nincs egyedül. Mesélik a tapasztalataikat. Azt a békességet és erőt, amit kaptak a legsötétebb órákban, ami nem jöhetett mástól, csakis Istentől. Azt a csodát, amit átéltek.

És erre a csodára, Dominik babára kértek áldást a gyülekezetünkben 2023. szeptember 9-én. Isten különös áldása és óvó szeretete kísérelje őket, továbbra is!

Polgárné Papp Katalin

ADRA hírlevél

Nyári táborok az ADRA Alapítvány szervezésében

Az idei nyár sem telt eseménytelenül az ADRA Alapítvány életében. Az időszakot mindig meghatározza a táborok szervezése, melyből az idei évben bőségesen volt. Július 10. és 16. között került megrendezésre a balatonlellei Adventista Konferencia-központban hátrányos helyzetű gyermekek részére szervezett élménytáborunk. A megelőző időszakban is volt bőségesen teendő, hiszen a tábor finanszírozásának előteremtése évről évre egyre nagyobb munkát igényel. Ám hála az adományozóknak, sikerült előteremteni a szükséges összeget, így 72 gyermeket tudtunk fogadni az ország különböző pontjairól.

A tábor anyagi szükségleteinek előteremtésében is, valamint a lebonyolításban is segítségünkre volt norvég partnerünk, az Utekontakte Nittedal, ahonnan szakemberek és önkéntesek is érkeztek. Továbbá a táborral párhuzamosan a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Észak-Alföldi Régiójának önkéntesei részére képzés került megrendezésre. A képzésben részt vevő önkéntesek a tábori programok lebonyolításában segítettek, így az oktatás gyakorlatban is folyt, nem csak elméletben.

A program kialakítása és lebonyolítása folyamán a játékok, foglalkozások alkalmával az olyan értékek átadására helyeztük a hangsúlyt, mint a tisztelet, figyelem, együttműködés, elfogadás. A résztvevő gyermekek környezetében sajnos ezen értékek egyáltalán nem, vagy csak nyomokban jelennek meg, így azok nem épülnek be készség szinten személyi-

ségükbe. Ezt a hiányt pótoltuk és igyekeztünk még játék közben is nagyon figyelni arra, hogy ezek a gyakorlatban is megjelenjenek.

A tábor végén az Adventista Motoros Misszió által szervezett programban ve-

Vizes program Tiszafüreden

hetek részt a gyermekek. A táborba érkező 50-nél is több motort nem csak megnézheték, hanem a motorosok el is vitték őket egy körre.

Hálásak vagyunk támogatóinknak, akik nélkül a tábor nem jöhetett volna létre, továbbá 13 önkéntesünknek, akik a lebonyolításban részt vettek.

A Felzárkózó települések program végrehajtása kapcsán, melyet a hajdú-bihari Bojt településen végzünk, lehetőség nyílt a faluban lakó gyermekek táboroztatására augusztus végén. Egy 3 napos, de annál tartalmasabb tábor keretében a Tisza-tó-

Gyermekek ítmája az ADRA Táborban

hoz vittük el a gyerekeket. Közülük többen voltak, akik még soha nem mentek táborozni, így mindannyiuk számára meghatározó élmény volt a részvétel.

Ugyanúgy, ahogyan a balatonai táborunknál, itt is fontos szerepe volt az értékek átadásának, ami egyébként a Jelenlét Ponton történő, a településen végzett munkában is markánsan megjelenik.

Az idei évben 8, a Jelenlét Pont programjaiba rendszeresen bekapcsolódó gyermeket tudtunk elvinni.

Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató

Segélykoncert az ASI Konferencián

Augusztus végén a rákoskeresztúri Vigyázó Sándor Művelődési Központban tartott ASI Konferencián kapott lehetőséget az ADRA Alapítvány, hogy a rendezvény keretében szervezett segélykoncert kedvemenyezettjeként jelenjen meg. Már a jövő évi gyermektáborra készülve fő célként a hátrányos helyzetű gyermekek számára rendezett élménytáborot határozott meg, melyben a szervezők is egyetértettek.

A koncerten fellépett Áchim-Kovács Anikó, Rigó Tamás, Kovács Ildi hegedűművészek, Rigó Dorina hegedűművész növendék, Szilvási Enikő csellóművész, Széles Tímea brácsaművész, Kovács Kálmán zongoraművész, valamint az Óbuda és Újbuda Adventista Énekkar tagjaival kiegészült Terézvárosi Adventista Énekkar.

A koncerten 217 000 Ft felajánlás gyűlt össze, amit ezúton is szeretnénk megköszönni a felajánlóknak.

Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató

Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató

Gyermekprogram az Aroma Fesztiválon

A bihertordai Aroma Fesztiválra kapott meghívást önkéntes csapatunk, ahol a megjelenő gyermekek számára szerveztünk programot. Ügyességi labdajátékok, íjászat és dobójátékok közül választhattak, valamint arcfestésre is volt lehetőség. A helyi szervezőkkel évekre visszamenőleg jó a kapcsolat, korábban segélycsomagokkal, közösségi központban elhelyezett bútorokkal segítettük a helyben tevékenykedő civil szervezetet. Az utóbbi években már második alkalommal tettünk eleget a meghívásnak.

